

PÁ 23. leden – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Všechna otcovská láska, která po celé generace procházela lidskými srdci, a všechny prameny něhy, které se otevíraly v duších lidí, jsou v porovnání s nekonečnou, nevyčerpatelnou Boží láskou jen malým potůčkem v bezbřehém oceánu. Jazyk to nedokáže vypovědět, pero to nedokáže popsat. Můžeme o tom přemýšlet každý den svého života, můžeme pilně zkoumat Písmo ve snaze pochopit to, můžeme ve snaze pochopit lásku a soucit nebeského Otce použít každou sílu a schopnost, kterou nám Bůh dal, a přesto nás nekonečně přesahuje. Můžeme tuto lásku studovat po celé věky, ale nikdy plně nepochopíme délku, šířku, hloubku a výšku lásky Boha, který dal svého Syna, aby zemřel za svět. Ani věčnost nebude stačit k úplnému zjevení této lásky. Ale když budeme studovat Bibli a rozjímat o Kristově životě a plánu vykoupění, tato velká témata se budou našemu chápání otevírat stále více.“ (5T 740)

„Když dostáváme výchovu, jako Mojžíš v Kristově škole, co se naučíme? – Být pyšný? – Mít o sobě vysoké mínění? – Ne, opravdu ne. Čím více se v této škole učíme, tím více budeme chápat potřebu krotkosti a pokory naší mysli. Nemáme mít pocit, že jsme se naučili vše, co stojí za to vědět. Měli bychom co nejlépe využít talenty, které nám Bůh dal, abychom, když přejdeme ze smrtelnosti do nesmrtelnosti, neopustili to, čeho jsme dosáhli, ale mohli si to vzít s sebou na druhou stranu. Během nekonečné věčnosti bude Kristus a jeho dílo vykoupění tématem našeho poznávání.“ (Ms 36, 1885)

Otázky k rozhovoru

1. Jak jste na vlastní kůži prožili realitu Boží lásky? Ve třídě si promluvte o různých způsobech, jakými jste poznali a zažili jeho lásku.
2. Co přesně znamená, že Ježíš „se stal jedním z lidí“ (Fp 2,7)? Porovnej s Ř 8,3. Diskutujte o těchto pasážích a jejich propojení.
3. Církev čelí různým výzvám týkajícím se jednoty. Jak je to u vás? Ať už jsou problémy jakékoli, proč by ochota být pokorný, nedat se „ovládat ctižádostí ani ješitností“ (Fp 2,3), byla skvělým způsobem, jak alespoň začít řešit vzniklé problémy?

16:43

✧ Texty na tento týden – Fp 2:1–11; Jr 17:9; Fp 4:8; 1K 8:2; Ř 8:3; Žd 2:14–18

✧ Základní verš

„Dovršte mou radost a buďte stejné mysli, mějte stejnou lásku, buďte jedné duše, jednoho smýšlení.“ (Fp 2:2)

V jednotě je síla. Ale vědět, co je pravda, neznamená totéž, jako podle ní jednat. Všichni někdy selžeme, navzdory našemu upřímnému úsilí o jednotu. To však není totéž jako úmyslně podkopávat jednotu. Není proto divu, že Pavel ve svém Listu Filipským pokračuje výzvou, aby byli „jedné duše, jednoho smýšlení“.

Důležitost jednoty odvozuje Pavel z učení a příkladu Ježíše Krista. Je to téma, které nacházíme v celém Novém zákoně a zejména v epištolách. Původ nejednoty ve vesmíru pramenil z pýchy a touhy po postavení a moci jediného anděla v nebi. Tento postoj se rychle šířil, a to i v dokonalém prostředí (viz Iz 14,12–14), a našel živnou půdu i v Edeně. I zde zvítězila nespokojenost s pravidly, která Bůh zavedl, a touha získat vyšší postavení, než které pro člověka připravil Bůh (Gn 3,1–6).

Tento týden se soustředíme na biblický základ jednoty v církvi. Zvláště se zaměříme na úžasnou Kristovu pokoru, na poučení, která si můžeme uvědomit při přemýšlení o něm, a na to, jak můžeme růst, abychom se mu více podobali.

✧ Osnova lekce:

Při studiu první části 2. kapitoly Listu Filipským (v. 1–11) se zaměříme na biblický základ jednoty v církvi, kterým je křesťanská pokora. Prozkoumáme Kristovu úžasnou pokoru a dobrovolné ponížení se a to, jak se můžeme učit z jeho příkladu, abychom mu byli více podobní a překonávali neshody.

- Fp 2:1–4 - Nejednota a rozpory ve filipském sboru (neděle)
- Fp 2:2–4 - Pokora a úcta k druhým jako zdroj jednoty (pondělí)
- Fp 2:5 - Potřeba proměny myšlení podle Kristova vzoru (úterý)
- Fp 2:5–8 - Kristova pokora a ponížení – naše záchrana i vzor (středa, čtvrtek)

NE 18. leden – NEJEDNOTA VE FILIPECH

Fp 2:1-5 „¹Je-li možno povzbudit v Kristu, je-li možno posílit láskou, je-li jaké společenství Ducha, je-li jaký soucit a slitování: ²dovršte mou radost a buďte stejné mysli, mějte stejnou lásku, buďte jedné duše, jednoho smýšlení, ³v ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe; ⁴každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu. ⁵Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši.“

Fp 1:15-17 „¹⁵Někteří sice kážou Krista také ze závisť a z řevnivosti, jiní však s dobrým úmyslem. ¹⁶Jedni z lásky, protože vědí, že jsem tu k obhajobě evangelia, ¹⁷druzí z touhy po uplatnění, ne z čistých pohnutek, a domnívají se, že mi v mém vězení způsobí bolest.“

Ga 5:19,20 „¹⁹Skutky lidské svévole jsou zřejmé: necudnost, nečistota, bezuzdnost, ²⁰modlářství, čarodějství, rozbroje, hádky, žárlivost, vášeň, podlost, rozpory, rozkoly.“

Jk 3:16 „Vždyť kde je závist a svárlivost, tam je zmatek a kdejaká špatnost.“

Fp 2:3 BK „Nic [nečinice] skrze svár aneb marnou chválu, ale v pokoře jedni druhé za důstojnější nežli sebe majíce.“

Ga 5:26 „Nehledejme prázdnou slávu, nebudme jeden k druhému vyzývaví, nezávidíme jeden druhému.“

J 15:12 „To je mé přikázání, abyste se mílovali navzájem, jako jsem já míloval vás.“

Sk 2:42 „Vytvrle poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se.“

2K 13:13 „Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.“

Mt 9:36 „Když viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli vysílení a skleslí jako ovce bez pastýře.“

Mt 20:34 „Ježíš pohnut soucitem, dotkl se jejich očí, a hned prohlédl; a šli za ním.“

Mk 1:41 „Ježíš se slitoval, vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čist.““

L 10:33.34 „³³Ale když jeden Samařan na své cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl pohnut soucitem; ³⁴přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem a obvázal mu je, posadil jej na svého mezka, zavezl do hostince a tam se o něj staral.“

L 15:20 „I vstal a šel k svému otci. Když ještě byl daleko, otec ho spatřil a hnut lítostí běžel k němu, objal ho a políbil.“

L 6:36 „Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.“

PO 19. leden – ZDROJ JEDNOTY

Fp 2:2-4 „²Dovršte mou radost a buďte stejné myslí, mějte stejnou lásku, buďte jedné duše, jednoho smýšlení, ³v ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitostí, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe; ⁴každý ať má na myslí to, co slouží druhým, ne jen jemu.“

Mt 15:19 „Neboť ze srdce vycházejí špatné myšlenky, vraždy, cizoložství, smilství, loupeže, křivá svědectví, urážky.“

Mt 12:34 „Plemeno zmijí: Jak může být vaše řeč dobrá, když jste zlí? Čím srdce přetéká, to ústa mluví.“

Ef 4:3 „Snášejte se navzájem v lásce a usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje.“

Ef 4:12.13 „¹²Kristus své vyvolené dokonale připravil k dílu služby – k budování Kristova těla, ¹³až bychom všichni dosáhli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti.“

2K 5:14.15 „¹⁴Vždyť nás má ve své moci láska Kristova – nás, kteří jsme pochopili, že jeden zemřel za všechny, a že tedy všichni zemřeli; ¹⁵a za všechny zemřel proto, aby ti, kteří jsou naživu, nežili už sami sobě, nýbrž tomu, kdo za ně zemřel i vstal.“

Ř 14:7.8 „⁷Nikdo z nás nežije sám sobě a nikdo sám sobě neumírá. Žijeme-li, žijeme Pánu, ⁸umíráme-li, umíráme Pánu. Ať žijeme, ať umíráme, patříme Pánu.“

ÚT 20. leden – PROMĚNA MYŠLENÍ

Fp 2:5 „*Necht'* je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši.“

Žd 4:12 „Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce.“

Fp 4:8 „Konečně, bratři, přemýšlejte o všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu.“

Ř 8:5.6 „⁵Ti, kdo dělají jen to, co sami chtějí, tíhnou k tomu, co je tělesné; ale ti, kdo se dají vést Duchem, tíhnou k tomu, co je duchovní. ⁶Dát se vést sobectvím znamená smrt, dát se vést Duchem je život a pokoj.“

1K 2:11.12 „¹¹Neboť kdo z lidí zná, co je v člověku, než jeho vlastní duch? Právě tak nikdo nepoznal, co je v Bohu, než Duch Boží. ¹²My jsme však nepřijali ducha světa, ale Ducha, který je z Boha.“

Ef 6:17 „Přijměte také ‚přilbu spasení‘ a ‚meč Ducha, jímž je slovo Boží‘.“

Jr 17:9 „Nejúskočnější ze všeho je srdce a nevyléčitelné. Kdopak je zná?“

Ř 12:2 „A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své myslí, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.“

ST 21. leden – KRISTOVO SMÝŠLENÍ

Fp 2:5-8 „⁵Necht' je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši: ⁶Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, ⁷nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka ⁸se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.“

Žd 4:15 „Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu.“

Žd 5:8.9 „⁸Ačkoli to byl Boží Syn, naučil se poslušnosti z utrpení, jímž prošel, ⁹tak dosáhl dokonalosti a všem, kteří ho poslouchají, stal se původcem věčné spásy.“

Ga 3:13 „Ale Kristus nás vykoupil z kletby zákona tím, že za nás vzal prokletí na sebe, neboť je psáno: ‚Proklet je každý, kdo visí na dřevě.‘“

Mt 23:11.12 „¹¹Kdo je z vás největší, bude váš služebník. ¹²Kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude povýšen.“

Fp 2:3 „V ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitostí, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe.“

ČT 22. leden – TAJEMSTVÍ ZBOŽNOSTI

Fp 2:5-8 „*Necht'* je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši: ⁶Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, ⁷nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka ⁸se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.“

Žd 2:14-18 „¹⁴Protože děti spojuje krev a tělo, i on se stal jedním z nich, aby svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž d'ábla, ¹⁵a aby tak vysvobodil ty, kdo byli strachem před smrtí drženi po celý život v otroctví. ¹⁶Neujímá se přece andělů, ale „ujímá se potomků Abrahamových“. ¹⁷Proto musel být ve všem jako jeho bratři, aby se stal veleknězem milosrdným a věrným v Boží službě, a mohl tak smířit hříchy lidu.

¹⁸Protože sám prošel zkouškou utrpení, může pomoci těm, na které přicházejí zkoušky.“

1K 8:2 „Jestliže si někdo myslí, že něco už plně poznal, ten ještě nepoznal tak, jak je třeba.“

Ř 8:3 „Bůh učinil to, co bylo zákonu nemožné pro lidskou slabost: Jako oběť za hřích poslal svého vlastního Syna v těle, jako má hříšný člověk, aby na lidském těle odsoudil hřích.“

L 1:35 „Anděl jí odpověděl: „Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní; proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží.“

1Tm 3:16 „Vpravdě veliké je tajemství zbožnosti: Byl zjeven v těle, ospravedlněn Duchem, viděn od andělů, hlásán národům, došel víry ve světě, byl přijat do slávy.“

J 1:1 „Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh.“

Za 6:13 „Ano, on zbuduje chrám Hospodinův a bude obdařen velebností. Bude sedět na svém trůnu a vládnout a bude na svém trůnu knězem; mezi obojím bude pokojná shoda.“

Nu 21:9 „Mojžíš tedy udělal bronzového hada a připevnil ho na žerd'. Jestliže někoho uštkl had a on pohlédl na hada bronzového, zůstal naživu.“

J 3:14 „Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka.“

2K 5:21 „Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti.“